

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Vicarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

Nav: in c. statuimus, notab. 9, n. 2619, q. 3,
Syl, in ver: venatio, Cov. in reg. peccatum,
2, p. 9. 8. concl. 1. quænam sit poena pres-
bytero, subdiacono, & diacono vena-
tori, vide in cap. Episcopum, 34, dist. de
clericis, in minoribus est arbitraria,
Diaz, pract. crim. cano. c. 61.

VICARIUS.

Primò, Vicario delegato super ali-
qua causa, non potest eam causam
expedire Episcopus, cuius ille est Vicario
generalis etiam ipso Vicario amo-
to ab officio, per ipsummet Episco-
pum, nec contrà Vicarius Generalis,
hoc tamen intellige, nisi Episcopus ei
dictam causam subdelegasset, & è con-
tra. Card. quest: 9, super Clem: 2, de rescr.
Rebuff: de for. Vic. num: 159, & ibi Nav.
conf: 5, de off. deleg.

Secundò, Vicarius foraneus, vel Ar-
chypresbyter, potest inhibere, seu pro-
hibere ex causa rationabili, ne aliquis
confessarius approbatus ab Ordinario,
audiat confessiones, etiam virtute Ju-
bilæi, & quando esset scandalosus, vel
ad eum ignorans, ut absolveret indiffe-
renter, & imprudenter omnes laxis
habenit, Navar: conf. 39, de sen. excom.

Tertiò, Vicarius Archiepiscopi, an
residente Archiepiscopo in civitate,
vel diecepsi, vel provincia, succedente
aliqua causa appellationis ab aliquo
suffraganeo ad ipsum Metropolitanum
possit inhibere Episcopo, à quo fuit
appellatum sub poenis, & censuris, vide
c. 2, de off: deleg: lib. 6, & ibi gl. in ult. &
cap. 1, §. officiales de off. ord. eo. lib. & ibi gl.

in ver. non attentent. ubi habetur, quod
non, & si hoc faceret, teneret qui-
dem sententia, sed ipse Vicarius veni-
ret puniendus, prout pater duabus glo-
rit. Gem. ibi in gl. in fine, Staph. fol. 291,
notab. 4. Rebuff. in form. Vic. Archiep.
numer. 164, & citat Beitraß. tractat. de
Episc. in 7. p. lib. 4. questione decima, vide
capitulum sanè, de offic. deleg. qui in hac
materia multum practicatur circa de-
legatum à Sede Apost. Jo. de Selua 3, p.
qu. 4, num 4.

Quartò, Vicarius generalis non po-
test dare literas commendatitias, &
dimissorias ad ordines, sine speciali po-
testate, ca. nullus, §. Episcopo, de temp. ord.
lib. 6. Reb. loc. cit. num. 48, & quando
habet hanc specialem potestatem, de-
bet de ea mentionem facere in dictis
literis, prout à similii observatur, & ob-
servari debet ab ipso Vicario ad id po-
testatem habente, per ca. fin. de off.
Vic. lib. 6, in collatione beneficio-
rum.

Quintò, si Vicarium tenuerit Epis-
copus in aliqua parte suæ dieceesis,
communitas illa potest minimè in-
tentare contra Episcopum, Caputaq.
decis. 306, 1, par.

Sextò, an Vicarius Episcopi, absque
speciali mandato, possit ratificare or-
dinationem ab alio factam clero sibi
subjecto, absque ejus dimissoriis, &
quando, vide Franc. in capit. cùm nullus,
in 4, notab. de temp. ord. lib. 6, Caputaq.
dec. 126, num. 41, 1, p. & an possit fieri in
præjudicium tertii, ibi num. 6. Similiter
pro notitia istorum dubitatur, quid
agendum est Ordinario, cùm sciverit
suum

siuum clericum male promotum? Respondetur, quod absolvendo prius eum à suspensione, & censuris ecclesiasticis, si quas incurrit, vel dispensando cum eo, si quam contraxerit irregularitatem, debet & potest ratificare ordinationem factam ab alio, cap. Salonian, cum gl. in ver. at si tue, dist. 63. & sic poterit etiam Vicarius, prout dictum est, & licet Rebuss. in formula dimiss. lit. nu. 12. & infra. teneat oppositum, & recurrentum esse ad Papam, tamen dictum ejus valet, quando contraxisset ille irregularitatem publicam, secus verò quando esset occulta, per decret. Sac. Conc. sess. 24. cap. liceat.

Septimo, vicarius perpetuus non potest constitui absque unctione tituli Vicariæ, ita Sac. Cong. declar. 3. in meis, & declar. 226. censuit in hæc verba: Ordinarius tam auctoritate Concilii Trid. quam Bul. Sanctissimi Domini nostri (intellige Pii IV.) de Vicariis perpetuis habet facultatem creandi Vicarios perpetuos in parochialibus Ecclesiis, unitis, seu annexis collegiata Ecclesiis, quinque Vicarii perpetui vel temporanei futuri sint, debet ab eodem Ordinario examinari, & approbari, & vide Conc. Trid. sess. 7. de ref. & sess. 22, c. 1, §. eadem omnino, de refor. vide Sot. lib. 10, q. 3, art. 4. facie 4. Conc. Lateran. Canon. 32.

Octavo, an possit constitui Vicarius temporaneus in dictis Ecclesiis? Respondetur, quod sic, Sac. Concil. locis citatis, & Sac. Cong. loc. cit.

Nono, an Vicarius perpetuus sit revocabilis, Reb. de Vicar. perpet. num. 15. dicit, quod non, idem Gem. in ea: cùm

ex eo, ver: quarit hic Lapis, de elect: lib: 6. intellige fine causa, sed Vicarius temporaneus potest revocari pro libito, etiam datus pro septennio studii, Gem: ibi ver: sed an iste Vicarius.

Decimò, Vicariis perpetuis assignandis parochialibus locis piis unitis, non potest plusquam centum, nec minus quinquaginta scutorum annuorum portio assignari computatis omnibus, incertis emolumentis, & aliis obventionibus in commune recipi solitis, Vicariis verò temporariis potest plus assignari, Pius V. Bul: 46, que incipit, Ad exequendum.

Decimoprimò, Vicarius Episcopi confirmatus à Papa, an possit Episcopum revocari, vide & distingue cum Rebuss. de form: Vicar: num: 194, & infra.

Decimosecundò, istum vicarium temporaneum possum in Ecclesia pro aliqua causa rectoris legitima, debet ponere Episcopus, non ipse Rector, ita Gem: in capit. cùm ex eo, §. porro, notab: 1, de electio. lib: 6, & ver: quaro an inferiores, hoc tenet in vicariis perpetuis, vel ad longum tempus, sed pro modico, putà tribus vel quatuor septenariis, potest rector, quia parum pro nihilo reputatur, intellige modo sit sufficiens, & approbatus ab Ordinario.

V I D U A.

Vidua an possit fieri monialis & consecrari, seu beati dicunt? Respondetur, quod potest fieri monialis & benedi-